

[Bangsted.]

Den foreslaaede Afgiftsberegning har imidlertid ogsaa en anden og lige saa vigtig Side, nemlig den, der vender direkte mod Forbrugeren. Det sletteste Hø af Tang-madrastobak skammer Staten sig ikke for at tage en saadan Afgift af, at den maa betegnes som aldeles ublu, for ikke at bruge stærkere Ord, og denne Afgift skal betales af Køberen. Prøv engang en saadan Tang-madrascigar, Hr. Minister, og De vil sikkert komme paa ganske andre Tanker. Den arbejdende Befolkning lider i disse vanskelige Aar haarde og betydende Afsavn, og den gør det uden at kny. Nu tager man ogsaa Tobakken fra Arbejderen og gør al Rygning til en bekostelig Luksus. De Folk, der svømmer i Penge, vil fortsat have Raad til at skaffe sig den nødvendige Tobak, men den arbejdende Befolkning har det ikke.

Der er vel sagtens Mennesker, som ikke ser nogen Ulykke heri. Jeg for min Part ser nu ingen Ulykke i, at en Mand ryger sig nogle Cigarer eller Cigaretter, eller at han drikker sig en Snaps eller to, hvis han har Lyst til det. Vi kan jo ikke alle sammen drikke Mælk, selv om ogsaa den er fortrinlig. Men det skal ikke være saadan, at Staten gør visse almindelige Forbrugsvarer til Luksus, saa kun en lille og stærkt afgrænset Befolkningsdel har Midler til at købe dem. Det er usocialistisk.

Vi Nationalsocialister kan ikke gaa med til Forslagets Vedtagelse i den her forelagte Form. Det skal jo ogsaa nu til Udvalgsbehandling, og jeg skal derfor paa mit Partis Vegne henstille til det kommende Udvalg, at Forslaget ændres saa afgørende, at der ikke bliver noget tilbage af det. Det er et i Bund og Grund reaktionært og klassebestemt Forslag.

Hoff: Idet jeg principielt kan give min Tilslutning til Hovedretningslinierne i de Forslag, som det saakaldte Professorudvalg har afgivet til Bekæmpelse af Inflationsfaren, vil jeg gerne have Lov til at komme med nogle ganske enkelte Bemærkninger til det foreliggende Forslag.

Formaalet med dette Forslag om Forhøjelse af visse Forbrugsafgifter er dels at skaffe en Kompensation for nogle svigtende Indtægter til Statskassen og dels at binde nogle af de ledige Penge for derved at bidrage til at bekæmpe Inflationsfaren. Nu er det jo saadan, at det er en yderst begrænset Varemængde, som er stillet til Raadighed af de paagældende Varegrupper, ganske specielt for Tobakkens Vedkommende. Det er saaledes meget begrænset, hvor

mange ledige Penge der overhovedet søger den Vej, og jeg vil derfor henlede Opmærksomheden paa visse andre Ting, som man maaske kunde tænke sig at lægge en eller anden Afgift paa for at binde nogle af de Penge, der er blevet ledige, og som altsaa gerne skulde bindes for at bekæmpe Inflationsfaren.

Der er af Professorudvalget nævnt et Par Ting; der er nævnt Afgift paa Chokolade- og Sukkervarer, paa Pap og Papir, paa Parfume og Kosmetik. Jeg ved ikke, hvad der er Aarsag til, at man ikke har taget disse Ting med, men jeg vil gerne henlede Opmærksomheden paa en Ting, som ikke er nævnt af Professorudvalget. Som sagt er det ikke mange ledige Penge, der strømmer til Tobaksforretningerne, fordi disse ikke har nogen Varer; men til Gengæld strømmer en Mængde ledige Penge til Biografteatrene og andre Forlystelsesetablissementer. Jeg har netop set en Statistik, som viser, at Biografteatrenes Indtægter her i København er steget med 50 pCt. siden Krigens Begyndelse, og jeg vil henstille til det kommende Udvalg at tage under Overvejelse at inddrage ogsaa Biografteatrene under denne Lovgivning, fordi faktisk mange af de ledige Penge strømmer til disse Teatre, hvor der er en Vare i tilstrækkelig Mængde, nemlig Teatrenes Forestillinger, som jo ikke er rationeret.

Norlev: Jeg har selv ingen Passion for Tobak og navnlig da ikke for den fynske, men jeg ved, at Tobaksnydelsen er en Nydelse, som mange af mine Medborgere sætter megen Pris paa og ofte har svært ved at undvære, fordi den sætter lidt Kulør paa Tilværelsen for dem. Og saa er det tillige en forholdsvis uskadelig Nydelse. Derfor kan jeg ikke forstaa, dels at man har et saadant Hastværk med at faa denne Beskatning gennemført, og dels at man gør den Forskel, som der i Forslaget gøres mellem Tobak og Øl, idet man beskatter Tobaksforbruget i Almindelighed, derimod ikke beskatter Ølforbruget i Almindelighed, men kun det Forbrug, der sker paa Restauranter. Finansielt kan denne Forskel mellem Tobakken og Øllet næppe være fordelagtig for Staten. Det er jo ligefrem, som om man ønsker at flytte Forbruget over fra Tobak til Øl.

Dette vil jeg anse for at være meget fejlagtigt, naar der er Tale om en Finansioperation, og en meget uheldig Udvikling i det hele taget. For det første, fordi Tobakserhvervet er meget uheldigere stillet end Bryggerierhvervet, og det er ilde, om man